

39^e Jaarvergadering van den Central-
Verein Deutscher Zahnärzte te
Berlijn, 23 en 24 April 1900.

De vergadering had in de groote zaal van het Anatomisch Instituut plaats en werd door ca. 100 leden en gasten bijgewoond.

Prof. Dr. Partsch begon de reeks der voordrachten, door over buitengewone uitbreidingswegen van door tanden veroorzaakte etteringen te spreken. Wanneer een abces in de onderkaak zich in plaats van, zooals gewoonlijk, naar de buccaalzijde, naar de linguaalzijde een uitweg baant, ontstaat er infectie en oedeem in het zachte linguale en sublinguale weefsel, dikwijls als angina beschreven. Het glottisoedeem kan levensgevaarlijk worden daar het de luchtwegen kan afsluiten. P. beschrijft een dergelijk geval, waar het abces eerst na herhaalde incisie van buiten en van binnen, gevonden kon worden. In een ander geval had de etter van een abces in de bovenkaak niet alleen een wangfistel, maar ook een infectie in het gebied van den m. temporalis veroorzaakt, en kon eerst door verwijdering van het jukbeen en incisie van den m. temporalis genezen worden. In een derde geval had een abces in de tuberositas van de bovenkaak zich naar drie kanten een uitweg gebaad, naar de mondholte, naar den

pharynx en, door infectie van het Antrum, naar buiten in de infraorbitaalstreek. Eindelijk werd ook het oog er in betrokken, exophthalmus, abducensverlamming en neuritis optica maakten een groote operatie noodzakelijk, waarbij het slijmvlies van het antrum sterk verdikt was en aan een malignen tumor deed denken. Het oog werd behouden. Voorts sprak Prof. Partsch over „Uniloculaire Cysten” aan de onderkaak. Bij de operatie van een reuzencellensarkoom van de onderkaak bleek er in de kaak een groote leeg holte te bestaan, die zich naar den gezonden kant uitbreidde; er was geen samenhang met tanden te ontdekken, het was vermoedelijk een cystische ont-aarding, van den tumor uitgaande.

Prof. Dr. A. Witzel beschreef en demonstreerde zijn amalgaamkronen, die door zijn nieuw groot werk genoegzaam bekend zullen zijn of worden. Belangrijk was zijn bewijs van de onbetrouwbaarheid der kleurproeven. Koperamalgaam bestond de proef slecht, niettegenstaande zijn oogenschijnlijk goede aansluiting bij vullingen. Zilver- en goud-amalgamen toonden soms in het begin goede aansluiting, na weken en maanden sterke contractie, of omgekeerd, hetwelk aangetoond werd, door de proeven na zeker tijdsverloop verschillend te kleuren. Caviteiten in molaren, gevuld met amalgaam, lieten steeds den kleurstof langs de wanden doordringen tot naar de pulpa toe, maar hetzelfde gebeurde met alle vullingsmaterialen! Cement, gutta-percha, goudvullingen, de laatste naar verschillenden methodes door de beste vullers (Herbst) gelegd, allen lieten den kleurstof doordringen. Alleen tin-goud scheen een uitzondering te maken, echter werd ook hierbij na eenigen tijd een matige verkleuring van het onderliggend tandbeen gevonden.

Fenchel sprak over de „Mellinstiftung” te Hamburg. Een rijke philanthroop heeft eenige honderdduizenden besteed om aan de onvermogene Hamburgers kostelooze tandheelkundige behandeling te verschaffen. Een huis is ingericht met een zestal operatiekamers, waarin F. en eenige assistenten werken. Moge de menschenvriend dank van zijn werk en navolging elders vinden!

Voorts beval Fenchel zijn compositie-amalgaam aan, een mengsel van een contraheerend, een expandeerend en een konstant alloy. De in de „Tages-Ordnung” aangekondigde „Zusammensetzung” van deze alliages werd echter niet gegeven, en toen Sachs hierop aandrong, meende Fenchel gerechtigd te zijn, zijn geheim niet publiek te maken, daar hij zelf bij de proeven veel onkosten had gehad; dit standpunt wordt zeker door velen afgekeurd. Maar de onbaatzuchtige houding van een Black vindt niet bij een ieder navolging.

Lipschitz sprak over de behandeling van bloedingen na extractie. Hij beveelt de tamponade met jodoformgaas aan. In de discussie werd deze tamponade door Partsch, die ze voor dit doel heeft ingevoerd, beschreven. Men reinige den alveolus, tamponeere dezen met een sterke jodoformgaas tot even onder het tandvleesch, en trachte den tandvleeschrand zooveel mogelijk over den tampon te sluiten. Tegen bloedingen na pulpa extirpatie beval Witzel—Cassel het uitspuiten van de pulpaholte met heet water aan.

Prof Miller was wegens ziekte afwezig, zijn demonstratie bleef dus achterwege.

Prof. Hesse sprak over het Congres te Parijs. De deelneming van de Duitsche tandartsen is zeer algemeen. Er is een hoofd-comité en een aantal plaatselijke sub-co-

mité's, en alles schijnt uitstekend te worden voorbereid.

Witthaus beveelt een modificatie van de methode van Robiscek aan. Hij vult de caviteit voor $\frac{3}{4}$ met Cement-Amalgaam, en drukt hierop, als het nog zacht is, zuiver, tamelijk droog Amalgaam. Sachs vindt het geen verbetering.

Seitz hield een voordracht over de Chloroethyl-narkose. In een door hem geconstrueerd masker wordt een geringe hoeveelheid (5 gram) Chloroethyl tot verdamping gebracht en door den patiënt ingeademd. De narkose is van korten duur en schijnt geen onaangename en gevaarlijke gevolgen te hebben. Er zullen nog meer uitgebreide proeven en ondervindingen noodig zijn voordat men gerust tot een algemeene aanwending kan overgaan.

Herbst demonstreerde zijn kroon- en brugwerk, verbeteringen in het vullen met goud, amalgaam en glas, en de voor het congres te Parijs bestemde praeparaten. De zeer interessante en veelzijdige demonstratie eigent zich niet voor een referaat.

Kirchner liet Steffens extractie-tang zien. De bek van de tang is zeer concaaf, om bij het aanzetten de kroon van den tand niet te verbrijzelen. Het idee is niet nieuw.

Röse sprak over tandhygiëne. Hij heeft alle mogelijke middelen geprobeerd om door spoelen den mond bacterië en kiemvrij te maken, maar tevergeefs, juist de fissuren der molaren, de approximaalvlakten en de caviteiten, waar de sterilisatie zoo gewenscht is, werden door geen desinfectans voldoende bereikt. Het slijmvlies van den mond echter word door de antiseptica sterk aangetast, en zekere bacteriën die in het slijmvlies normaliter aanwezig en van oogenschijnlijk goede werking zijn, worden er door vernietigd. Zeep is af te keuren daar ze het tandvlesch macereert, Odol wegens eczem van het slijmvlies.

Röse beveelt dus aan zich tot het mechanische reinigen door spoelen en borstelen met tandpoeder te beperken. Niet alleen het aantal bacteriën wordt hierdoor zeer belangrijk (meer dan 50%) verminderd, men onttrekt hen ook de voorwaarde voor het leven en de vermenigvuldiging en de grondstoffen voor de vorming van zuren, de spijsresten. Het borstelen eischt oplettendheid en geduld, het wordt meestal te vlug en te oppervlakkig gedaan. R. heeft veel moeite gedaan om een bruikbaren tandenborstel te construeeren, door moeilijkheden in de fabricatie heeft hij zijn doel nog niet bereikt. Door experimenten heeft hij zich overtuigd, dat het spreken de microörganismenontwikkeling belemmert, waarschijnlijk door de vermeerdering van de speekselafscheiding. Ook is proefondervindelijk bewezen, dat bij het spreken kleine niet zichtbare hoeveelheden speeksel van den spreker tot 3 à 4 meter en meer in de omgeving verspreid worden, met de betreffende bacteriën enz.

Het „lokaal-programma” van de vergadering culmineerde in een goed bezocht, schitterend en zeer gezellig „Festessen” in het Savoy-Hôtel. Ook in andere opzichten was door het lokaal-comité voor de gezelligheid goed gezorgd, trouwens in Berlijn, met mooi lenteweer, behoeft zich niemand te vervelen.

De vergadering was dus in ieder opzicht goed geslaagd. De volgende zal in Leipzig plaats hebben, ook in de week na Paschen.

Prof. Miller werd tot voorzitter van den Central Verein. gekozen in de plaats van Prof. Hesse, die bedankt had.

C. W.